

murbransjens nestor

Finn E. Madsø

1945–2019

Sivilingeniør Finn Erik Madsø døde brått og uventet 13. september, 74 år gammel. Med Finns bortgang har byggebransjen mistet en sentral og høyt respektert aktør som i mange tiår satte sitt preg på murverksmiljøet i Norge. Finn var rådgiver og forsker, underviser, formidler og skribent, og har betydd uendelig mye for murfaget som helhet og for de mange enkeltpersoner som er blitt inspirert av ham, og har lært av ham.

Noen av oss husker ham allerede fra vår egen studietid ved daværende NTH på 1970-tallet, med Finn som ung assistent for den vidgjetne professor Sven D. Svendsen, i forsøk på å banke grunnleggende bygningsfysiske prinsipper inn i unge, umodne hoder. Senere, da murbransjen i Norge i 1975 samlet seg i opprettelsen av Mur-Sentret som et sentralt organ for forskning og informasjon om murverk og murmaterialer, ble Finn hentet inn, først som teknisk sjef, senere som daglig leder. Her ble han i mange år og bidro sterkt til at håndverkskunnskapen i det svært tradisjonsrike bygningsmaterialet murverket er, ble supplert og beriket med ingeniørfaglig, forskningsbasert kunnskap både på konstruksjonssiden og om de bygningsfysiske forhold ved materialene. Han ble den viktigste veilederen for håndverker så vel som for ingeniør og arkitekt. Mye av den kunnskapen han utviklet ble nedfelt i Murkatalogen, utgitt av Mur-Sentret, og som fagartikler i tidsskriftet MUR (nå mur+betong).

Senere søkte Finn E. Madsø nye oppgaver med aktiv prosjektering av murte bygninger, først som ansatt i rådgivningsfirmaet Dr. techn. Kristoffer Apeland, og fra 2000 i eget konsulentfirma. Utallige er de fagfolkene som har kontaktet Finn for å få svar på intrikate spørsmål om prosjektering eller utførelse av murte

konstruksjoner. Finn var den rådgivende ingeniør man oppsøkte når arkitektene ønsket seg det umulige: for eksempel i form av svevende murverk eller vegger som skrånere utover.

Finn hadde en enorm arbeidskapasitet og stilte mye høyere krav til seg selv enn til andre. Han var kjent med, og kjent for, perioder med hardkjør, mye overtid og nattarbeid. Finns perfektjonisme kunne nok sette skrekk i yngre, mer utålmodige sjeler, men hensikten var alltid å arbeide mot det høyest mulige presisjonsnivå.

Privat var Finn alltid raus, han bød på seg selv og fikk folk til å føle seg verdsatt og velkommen. Han var i sitt ess i selskapslivet, gjerne i rollen som vert: han var glad i å synge, kjapp i replikken og en glimrende historieforteller. Finn hadde masse humor og mengder av selvironi. Han drev fysisk hardtrening, med sykkel og ski, og fiske- og kano-turer i Marka eller på Finnmarksvidda. Legendarisk er historien om den gang han bar kanoen over vidda på forgjeves jakt etter vann, utstyrt med årgangskart fra før vassdragsutbyggingen. Vi husker også de mange muntre lunsjer, deriblant den han brukte på å overbevise sine kolleger og seg selv om at han vanligvis gikk passgang på ski – rikt illustrert med lav passgang på imaginære ski i høyt tempo gjennom Byggforsks korridorer.

En samling hjemme hos Finn og Anne denne sommeren av eldre og yngre kolleger fra Mur-Sentrets tid ble et gjensyn, men dessverre også en avslutning. Vi ble minnet om at denne arbeidsplassen ikke kun besto av kolleger, men av venner, noe som ikke minst skyldtes Finns engasjement, varme og interesse, ikke bare for faget, men for alle oss som fikk dele hans tid og hans kunnskap. Vi takker for alle årene sammen og for at denne siste anledningen ble gitt oss.

Forskningsleder i Mur-Sentret –
MUR 2•1987

Nyansatt teknisk leder i
Mur-Sentret – MUR 2•1976

På vegne av tidligere ansatte ved Mur-Sentret:
Bjørn Normann Sandaker,
Mari Flaata,
Arne Nesje